«ՊԱՏՄԱԳԻՐ ՍՏԵՓԱՆՆՈՍ ԵՐԷՑ» – Լ. Գ. Մինասեան, Թեհրան, 1956 թ.:

Իրանի եւ իրանահայ ժողովրդի պատմագրութեան համար թանկագին վաւերագիր է ԺԸ. դարի վերջին շրջանի տաղանդաւոր պատմաբան Ստեփաննոս Երէցի (Տ. Ստեփաննոս քհ. Տէրտէրեանի) ձեռագիր մատեանը, որ այժմ առանձին դուրգուրանքով պահւում է Նոր–Ջուղայի «Ամենափրկիչ» վանքի թանգարանի ձեռագրական բաժնում:

Այդ պատմագրութիւնն առանձին արժէք ունի կրկնակի տեսակէտից: Այնտեղ կարդում ենք շատ կարեւոր փաստական տեղեկութիւններ, որոնք պատկերում են ժամանակաշրջանի իրանական արքաների – Շահ սուլթան Հուսէյնի, Շահ–Աշրաֆի, Նադրշահի, Ատըլշահի, Քարիմ Թաղաւորի, Ֆէխդալական խաների, Լօռեցի, Աղուանների եւ նրանց մղած ռազմական պայքարների պատմութիւնը:

Ձեռագիր մատեանում ուրոյն տեղ են գրաւում նաեւ իրանահայութեան, դլխաւորապէս Նոր–Ջուղայի եւ Սպահանի Փէրիա, Բուրբարի եւ այլ գաւառների հայ ժողովրդի զրկանքների եւ անլուր տանջանքների նկարագրական էջերը:

Ահա թէ ինչու Ստեփաննոս Երէցը պատկանում է այն պատմագիրների շարքին, որի պատմութիւնը մեծ կարեւորութիւն ունի ոչ միայն հայ ժողովրդի, այլ եւ Իրանի պատմութեան ուսումնասիրութեան համար:

Ահա այս արժէքաւոր պատմաբանի կեանքին եւ գրականութեանը նուիրուած է երիտասարդ բանասէր Լ. Մինասեանի «Պատմագիր Ստեփաննոս Երէց» խորագրով 47 էջերից բաղկացած գրքոյկը:

Դա, անկասկած, Ստեփաննոս Երէցին նուիրուած առաջին ուսումնասիրութիւնը չէ: Պատմագրի արժէքաւոր ձեռագիր մատեանի մասին հայ մամուլում՝ «Նաւասարդ», «Վերածնունդ», «Ալիք», «Հայաստանեայց Եկեղեցի», «Էջմիածին» – լոյս են տեսել բարեխիղճ վերլուծութիւններ, անհրաժեշտ տեղեկութիւններ եւ ծանօթութիւններ, որոնք հիմնական գծերով լուսաբանում են վաստակաւոր պատմաբանի կերպարն ու գրականութեան պատկերը:

Լ. Մինասեանը հիմք ունենալով հայ մամուլում Ստեփաննոս Երէցին նուիրած նիւթերը եւ պատմագրի ձեռագիր մատեանը, խմբագրել է մի գրքոյկ, որտեղ սեղմ տողերով գծել է պատմագրի անձի, կեանքի ու գրական գործերի պատկերը: Թռուցիկ տողերով նկարագրել է նաեւ վաստակաւոր հեղինակի կերպարը, որպէս պատմագիր: Աւելի լայն տեղ են գրաւում Ստեփաննոսի բանաստեղծական արուեստին նուիրուած նիւթերը, որոնք կատարուած են մանրակրկիտ եւ բարեխիղճ կերպով: Այդ հանգամանքն էլ արժէքաւորում է Մինասեանի գրքի բովանդակութիւնը:

Սակայն պատմագրական մասի ուսումնասիրութիւնն ու վերլուծութիւնը չի խորացած եւ զուրկ է գիտական կառուցածքից: Այդ պակասը մասամբ լրացնելու համար այստեղ արձանագրենք մի քանի էական երեւոյթներ:

Անժխտելի է, որ Ստեփաննոս Երէցի պատմագրութեան հիմնական էջերը թէ՛ Իրանի եւ թէ իրանահայ պատմութեան ուրոյն շրջանների էական դէպքերի եւ անցքերի ուսումնասիրութեան համար ոչ միայն արժէքաւոր աղբիւրներ են, այլեւ շատ կարեւոր տեղեկութիւններ կան հին Ֆէխդալական գերիշխողների յարաբերութիւնների մասին:

Նոյնպէս Ստեփաննոս Երէցի ձեռագիր մատեանում նկարուած են մի շարք դլխաւոր անձեր, որոնք պատմական դէպքերի ընթացքում վճռական դեր են կատարում: Այդ Ֆէխդալ գերիշխողների կերպարները ձեռագրում պայծառ գոյներով գծագրուած են: Այս էական հանգամանքների վրայ աւելացնենք նաեւ ձեռագիր մատեանի այն կարեւոր էջերը, որոնք դարաշրջանի Ֆէխդալ գերիշխողների շահագործման եւ հարստահարութիւնների դէմ են ուղղուած: Պատմագիր Ստեփաննոս Երէցը նկարագրելով իշխողների ճնշումները եւ ժողովրդի դառն ու անմխիթար վիճակը, ըստ էութեան բողոքում է ամէն տեսակ բռնութիւնների, ճնշումների եւ հարստահարութիւնների դէմ, երեւոյթներ, որոնք պատմագրութիւնն աւելի արժէքաւորում են եւ խորացնում ձեռագիր մատեանի բովանդակութեան տպաւորութիւնը:

Ընդգծենք նաեւ Ստեփաննոս Երէցի ձեռագիր մատեանի գրական եւ գեղարուեստական ուրոյն արժէքը: Նա վառ պատկերներով նկարագրել է ժամանակի Ֆէխդալական գերիշխողների ռազմական բախումների տարբեր էջերը, որոնց նկարագրութիւնները պատմագրութեան առանձին գրաւչութիւն են տալիս:

Անժխտելի է, որ Ստեփաննոս Երէցն իր պատմութիւնը գրել է գիտնականի հմտութեամբ, իսկ երբեմն պատմել է այնպիսի մանրամասնութիւններ, որոնք խորացնում են պատմական անցքերի եւ դէպքերի պատկերը: Պատմութեան մէջ աչքի ընկնում նաեւ պատկերաւոր նկարագրութիւնները: Այդ էական յատկանիշներն էլ բարձրացնում են ձեռագիր մատեանի գեղարուեստական արժէքը:

Մինասեանի գրքոյկում չենք տեսնում Ստեփաննոս Երէցի ձեռագիր մատեանի էական առանձնայատկութիւնների մասին մեր ընդգծած լուսաբանութիւնները:

Կայ մի այլ կարեւոր հանգամանք: Ստեփաննոս Երէցի պատմութիւնը մեծ ազդեցութիւն է թողել հետագայ հայ պատմագիրների վրայ: Ձեռագիր մատեանից ամենից շատ օգտուել է «Պատմութիւն Նոր–Ջուղայու» երկհատորի հեղինակ Յովհաննէս Տէր–Յովհաննէսեանցը: Այս մասին նշել ենք դեռ 1940 թուին «Վերածնունդ» թերթում: Նոյն երեւոյթն իր գրքոյկում արձանագրել է նաեւ Լ. Մինասեանը: Բայց նկատենք, որ Ստեփաննոս Երէցի արժէքաւոր ձեռագիրը միայն Տէր–Յովհաննէսեանցը չի օգտագործել, այլ ուսումնասիրել եւ օգտուել են նաեւ մի շարք հայ բանասէրներ եւ պատմաբաններ, որոնց շարքում ուրոյն տեղ է գրաւում պատմաբան Լէօն:

Ուշագրաւ է եւ այն, որ Ստեփաննոս Երէցի մասին իր ժամանակի գրիչներն իրենց գրած ձեռագրերի յիշատակարաններում մեծ պատկառանքով են արտայայտուել, որոնք պատմագրի կենսագրութեան համար կարեւոր աղբիւրներ են, բայց պակասում են Լ. Մինասեանի գրքոյկում: Այդ վաւերագրերը հայ մամուլին կը յանձնենք մի յարմար առիթով:

Մի հանգամանք պարզ է, որ Ստեփաննոս Երէցի ձեռագիր պատմագրութիւնը մի արժէքաւոր հանրագիտարան է, ուր Իրանի եւ իրանահայութեան ժամանակաշրջանի քաղաքական դէպքերն ու երեւոյթները ա՜յնքան հարազատ տեսլներով ցոլանում են: Ապագայ սերունդները կարդալով այդ արժէքաւոր պատմութիւնը, խոր յարգանքով պիտի յիշեն Ստեփաննոս Երէցի անունը: Իսկ պատմաբանի կեանքի եւ գրական գործունէութեան մասին որոշ գաղափար կազմելու համար գրասէր ընթերցողներին յանձնարարում ենք Լ. Մինասեանի «Պատմագիր Ստեփաննոս Երէց» խորագրով գիրքը:

ԱՐԱՄ ԵՐԵՄԵԱՆ

Ռաշտ
29 Սեպտ. 1956